

Я так тебе люблю...

Світлана Йовенко

Я так тебе люблю, що вже й не розумію:
Чи досі — я жила, чи сад — уперш заквіт?
Я так тебе люблю, що й думати не смію,
Й не думати — не вмію, вогнить то жар, то лід.
Я так тебе люблю, що вже сама не знаю,
Де подих твій, а де — душа моя?
Й не сплю, а сню тобою. Засинаю, —
І сон — не сон, а лиш твоє ім'я...
Я так тебе люблю, що світ мені немилий,
Що тільки й світу в світ, милий, — Ти!
я так тебе люблю, що вже немає сили!
І ні заплакати, ні провлясти...